Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Diana Tricolici
Dosarul nr. 2a-3878/25
(2-25026865-02-2a-13112025)

D E C I Z I E

20 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Diana Corlăteanu

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de avocatul Petru Răileanu, în interesele Irinei Ceban,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025, prin care s-a admis acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de SA „Termoelectrica" către Ceban Irina, Zgherea Ecaterina, intervenient accesoriu ÎMGFL nr.20 din Chișinău în procedura falimentului privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 25 februarie 2025, SA „Termoelectrica" a înaintat în instanță cerere de chemare în judecată către Ceban Irina, Zgherea Ecaterina, intervenient accesoriu ÎMGFL nr.20 din Chișinău în procedura falimentului privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în temeiul art. 40 alin. (2) din Legea nr. 92/2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, pct. 45 din Regulamentul privind furnizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 23/2017, precum și art. 49 din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu, între SA „Termoelectrica", în calitate de furnizor al energiei termice, și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 din municipiul Chișinău (în procedura falimentului), în calitate de gestionar al fondului locativ și intermediar de servicii, a fost încheiat contractul de furnizare a energiei termice nr. 536020 din 19 august 2024. Potrivit reclamantei, gestionarul reprezintă în raporturile contractuale consumatorii din blocurile locative cu sisteme colective de alimentare cu energie termică.

Reclamanta a arătat că, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, pârâtele Irina Ceban și Ecaterina Zgherea sunt proprietarii/locatarele apartamentului nr. 104 din str. ***** nr. 11/4, municipiul Chișinău, fiind astfel beneficiare ale serviciului public de alimentare cu energie termică.

SA „Termoelectrica” a susținut că serviciile de furnizare a energiei termice au fost prestate în mod continuu, în volum deplin, fără întreruperi și în conformitate cu normele și tarifele aplicabile. Conform situației de plată aferente lunii decembrie 2024, pe contul apartamentului este înregistrată o datorie totală în cuantum de 92 574,44 lei. Cu toate acestea, prin prezenta acțiune reclamanta solicită încasarea doar a sumei de 6 142,02 lei, reprezentând contravaloarea energiei termice livrate în perioada august 2024- decembrie 2024.

Totodată, reclamanta a invocat că, începând cu 1 ianuarie 2024, în blocurile locative dotate cu sisteme colective de încălzire, furnizorul are obligația legală de a repartiza și factura proprietarilor sau locatarilor întreaga cantitate de energie termică înregistrată de contorul comun instalat la branșamentul blocului, inclusiv proprietarilor apartamentelor debranșate de la sistemul centralizat de încălzire.

În aceste condiții, reclamanta consideră că obligația de achitare a contravalorii serviciilor prestate revine proprietarilor sau locatarilor apartamentului, care, deși au beneficiat de serviciile respective și au fost informați prin facturile de plată despre existența restanțelor și consecințele neachitării acestora, nu și-au executat obligațiile de plată și nu au întreprins măsuri pentru stingerea datoriei până la sesizarea instanței.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Codului civil, ale Legii nr. 1402/2002 privind serviciile publice de gospodărire comunală, Legii nr. 75/2015 cu privire la locuințe, Legii nr. 92/2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, Legii nr. 187/2022 cu privire la condominiu, Regulamentului privind furnizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 23/2017, Regulamentului cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 281/2024, prevederilor Codului de procedură civilă, precum și pe Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024.

Reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar de la Irina Ceban și Ecaterina Zgherea a sumei de 6 142,02 lei, reprezentând datoria pentru energia termică aferentă perioadei august 2024 – decembrie 2024 pentru apartamentul nr. 104 din str. ***** nr. 11/4, municipiul Chișinău, precum și încasarea solidară a cheltuielilor de judecată, constând din taxa de stat în cuantum de 295,64 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025 s-a admis acțiunea. S-a încasează în mod solidar de la Ceban Irina, Zgherea Ecaterina în beneficiul SA „Termoelectrica” datoria pentru consumul energiei termice în mărime de 6142,02 lei (șase mii una sută patruzeci și doi lei, 02 bani) acumulată în perioada august 2024-decembrie 2024, pentru locul de consum din mun. Chișinău, str. ***** 11/4, ap.104, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 295,64 lei (două sute nouăzeci și cinci lei, 64 bani) și taxa de timbru în mărime de 200 lei (două sute lei).

Solicitarea apelantului şi termenul de declarare a apelului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 28 iulie 2025 avocatul Petru Răileanu, în interesele Irinei Ceban, a depus apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie respinsă.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emis la 1 iulie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 28 iulie 2025, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelanta a susținut că instanța de fond și-a întemeiat soluția pe considerente juridice incompatibile între ele, făcând o confuzie între existența unui raport juridic obligațional direct și instituția acțiunii oblice.

În acest sens, apelanta a arătat că, pe de o parte, instanța a reținut existența unor raporturi juridice directe între SA „Termoelectrica" și proprietarii apartamentului, apreciind că acestea decurg din prevederile Legii nr. 187/2022 cu privire la condominiu, iar pe de altă parte, în considerentele hotărârii (pct. 19-21), a invocat dispozițiile art. 892 din Codul civil privind acțiunea oblică, apreciind că reclamanta exercită drepturile debitorului său, ÎMGFL nr. 20 împotriva subdebitorilor, respectiv locatarilor.

Potrivit apelantei, cele două temeiuri juridice se exclud reciproc. Astfel, acțiunea oblică presupune exercitarea de către creditor a drepturilor patrimoniale ale debitorului său, în condițiile în care acesta din urmă omite sau refuză să le valorifice, însă reclamanta a formulat acțiunea în nume propriu, solicitând încasarea datoriei în baza pretinsei existențe a unui raport obligațional direct cu proprietarii apartamentului. În aceste condiții, instanța nu putea fundamenta hotărârea pe dispozițiile privind acțiunea oblică fără a constata și demonstra întrunirea condițiilor prevăzute de lege pentru exercitarea acesteia, inclusiv existența unei inacțiuni culpabile a ÎMGFL nr. 20 în raport cu creanța litigioasă. Totodată, dacă instanța a reținut existența unui raport contractual direct între reclamantă și pârâte, invocarea instituției acțiunii oblice ar fi lipsită de relevanță juridică.

Apelanta a mai susținut că este eronată concluzia instanței potrivit căreia aceasta ar fi devenit parte la contractul nr. 536020 din 19 august 2024, încheiat între SA „Termoelectrica" și ÎMGFL nr. 20, prin efectul Legii nr. 187/2022.

În susținerea acestei critici, apelanta a arătat că respectivul contract a fost încheiat cu ÎMGFL nr. 20, în calitate de gestionar al fondului locativ, iar nu cu o asociație de proprietari constituită în conformitate cu Legea nr. 187/2022 privind condominiul. Potrivit apelantei, blocul locativ nu a fost reorganizat într-o asociație de proprietari în condominiu și nu există dovezi că proprietarii ar fi mandatat ÎMGFL nr. 20 să încheie, în numele lor, contractul de furnizare a energiei termice din anul 2024.

În continuare, apelanta a invocat că ÎMGFL nr. 20 este o întreprindere aflată în procedură de faliment, care activează în calitate de gestionar al fondului locativ, iar extinderea efectelor contractului încheiat de aceasta asupra patrimoniului proprietarilor, fără acordul lor expres, ar reprezenta, în opinia sa, o aplicare extensivă și nepermisă a prevederilor legale.

Totodată, apelanta a susținut că în fața instanței de fond a invocat caracterul abuziv al clauzelor contractuale care permit facturarea directă a proprietarilor în baza unui contract pe care aceștia nu l-au semnat și nu l-au negociat. În opinia sa, instanța s-a limitat la o concluzie generală, potrivit căreia în cauză nu există clauze contractuale abuzive, fără a analiza efectiv argumentele invocate și fără a examina dacă, în calitate de consumator, pârâta a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul contractului nr. 536020 anterior nașterii obligației de plată.

De asemenea, apelanta a criticat concluzia instanței privind existența și întinderea creanței, susținând că reclamanta nu a prezentat un calcul detaliat și verificabil al modului de repartizare a energiei termice livrate la branșamentul blocului către apartamentul nr. 104. În opinia sa, instanța a acordat valoare probatorie exclusivă listei de calcul prezentate de reclamantă, deși aceasta nu este susținută de existența unui contract individual de furnizare și nici de un contor individual de energie termică aferent apartamentului.

În acest context, apelanta a susținut că, în lipsa unui raport contractual individual care să stabilească metoda de repartizare a consumului, simpla emitere a facturilor și a listelor de calcul nu este suficientă pentru a demonstra cu certitudine existența și cuantumul creanței, iar sarcina administrării probelor revenea reclamantei, care trebuia să justifice în mod tehnic și documentat fiecare sumă pretinsă.

La cererea de apel reprezentantul intimatei SA „Termoelectrica”, Eduard Serdeșniuc a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată și menținerea hotărîrrii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Verificând legalitatea hotărârii contestate, în cumul cu argumentele invocate în cererea de apel și actele cauzei, Colegiul consideră că cererea de apel este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Colegiul reține, că acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” către Ceban Irina, Zgherea Ecaterina, intervenient accesoriu ÎMGFL nr.20 din Chișinău în procedura falimentului privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXI[1] Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276[4] alin. (5) Cod de procedură civilă, instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276[3] fiind aplicabile corespunzător.

Potrivit art. 276[3] alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate

suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din probatoriul administrat în cauză rezultă că între SA „Termoelectrica”, în calitate de furnizor, și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 din municipiul Chișinău, aflată în procedura falimentului, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de furnizare a energiei termice nr. 536020 din 19 august 2024 (f.d. 10–14).

Potrivit pct. 16.1 din contract, consumatorul și-a asumat obligația de a achita integral și în termen facturile emise de furnizor, de alți intermediari contractați de acesta sau de intermediarul de servicii.

Obiectul contractului îl constituie furnizarea energiei termice către consumator la locurile de consum indicate în datele generale ale contractului, iar conform pct. 2 din acesta, locurile de consum sunt reprezentate de blocurile locative aflate în gestiunea ÎMGFL nr. 20 din municipiul Chișinău.

Totodată, potrivit pct. 3 din contract, raporturile juridice dintre furnizor și consumator/intermediarul de servicii se stabilesc la punctul de delimitare aflat în proprietatea și/sau gestiunea consumatorului și rețeaua distribuitorului.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, executarea unei prestații presupune existența unei obligații, aceasta urmând a fi executată în mod corespunzător, cu bună-credință, la locul și în termenul stabilit.

Din extrasul din Registrul bunurilor imobile, accesat la 6 februarie 2025, rezultă că proprietarii apartamentului nr. 104 din str. ***** nr. 11/4, municipiul Chișinău, cu numărul cadastral 0100413.118.01.104, sunt pârâtele Irina Ceban și Ecaterina Zgherea, fiecare deținând o cotă-parte de 1/2 din dreptul de proprietate asupra imobilului (f.d. 89).

De asemenea, din factura/documentul de plată nr. 10100020104000, emisă pentru luna decembrie 2024, cu termen de achitare până la 31 ianuarie 2025, rezultă că pe numele plătitorului Ceban I.S., pentru apartamentul nr. 104 din str. ***** nr. 11/4, este înregistrată o datorie totală pentru serviciile de energie termică în cuantum de 92 574,44 lei, din care 68 176,42 lei reprezintă contravaloarea energiei termice pentru încălzire, 18 256,00 lei- prepararea apei calde menajere, 4 686,44 lei- consumul curent pentru încălzire, iar 1 455,58 lei - consumul curent pentru prepararea apei calde (f.d. 9).

Prin urmare, constatând că pârâtele Irina Ceban și Ecaterina Zgherea nu și-au executat obligația de achitare a contravalorii serviciilor de furnizare a energiei termice, SA „Termoelectrica” a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând încasarea, în mod solidar, de la acestea a sumei de 6 142,02 lei, reprezentând datoria aferentă consumului de energie termică pentru perioada august 2024- decembrie 2024, privind apartamentul nr. 104 din str. ***** nr. 11/4, municipiul Chișinău, precum și încasarea solidară a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în cuantum de 295,64 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea cauzei, a ajuns la concluzia temeiniciei acesteia, încasînd, în mod solidar, de la Ceban Irina și Zgherea Ecaterina în beneficiul SA „Termoelectrica” a datoriei pentru consumul energiei termice în cuantum de 6 142,02 lei, acumulată în perioada august 2024 – decembrie 2024 pentru locul de consum situat în municipiul Chișinău, str. ***** nr. 11/4, ap. 104, precum și a cheltuielilor de judecată, constând în taxa de stat în mărime de 295,64 lei și taxa de timbru în cuantum de 200 lei.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și raportându-le la materialul probator administrat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a stabilit și elucidat pe deplin circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei, a apreciat probele în mod complet, obiectiv și sub toate aspectele, iar hotărârea pronunțată este legală și întemeiată.

În contextul pretențiilor înaintate, se reține că conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face, iar potrivit art. 858 alin. (1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

În conformitate cu art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul art. 971 Cod civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Conform art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402-XV din 24.10.2002, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi utilizator.. Potrivit alin.(5) a normei menționate supra, agenţii economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acţiona conform prevederilor alin.(2)–(4), iar aliniatele (2)-(4) art. 25 Legii indicate prevăd dreptul operatorului să acţioneze consumatorul în judecată în cazul în care ultimul nu achită datoria la serviciile prestate.

Alineatul (6) al acestui articol prevede că, sumele încasate de către intermediari la decontări în baza bonurilor de plată perfectate de ei se transferă operatorilor şi se atribuie de către aceştia în contul facturilor expuse spre plată în baza contractelor de furnizare/prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, încheiate cu gestionarii fondului locativ. Volumul serviciului facturat în baza contractelor şi nedistribuit spre plată consumatorilor rămîne în seama gestionarului fondului locativ, care este obligat să-l achite operatorului în mărimea şi în termenul prevăzute în factură.

Potrivit pct. 17, 18 din Regulamentul Cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale şi ne comunale se percep de la proprietarii, chiriașii şi locatarii caselor individuale apartamentelor / încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii. Achitarea plăților se efectuează de către proprietarii, chiriașii şi locatarii caselor individuale apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc, de regulă, prin instituțiile bancare şi oficiile poştale, dacă în contractele încheiate nu este prevăzut altceva. În cazul în care plata se achită direct furnizorilor prestatorilor de servicii şi gestionarilor, casele lor trebuie să fie înzestrate cu aparate de casă cu memorie fiscală. Proprietarii, chiriașii şi locatarii caselor individuale apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă pînă la data indicată în factura de plată.

Raportând dispozițiile legale incidente la circumstanțele cauzei și verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în apel, Colegiul apreciază că soluția primei instanțe este legală și întemeiată. Or, din ansamblul probelor administrate rezultă că între părți s-a născut un raport juridic obligațional privind furnizarea energiei termice, în temeiul contractului de furnizare nr. 536020 din 19 august 2024 și al normelor speciale care reglementează serviciul public de alimentare cu energie termică, raport în baza căruia proprietarii locului de consum aveau obligația de a achita contravaloarea serviciilor prestate, în condițiile și termenele prevăzute de lege.

Totodată, materialele cauzei demonstrează că reclamanta și-a executat obligațiile asumate, asigurând furnizarea energiei termice la locul de consum, emițând documentele de plată și calculând contravaloarea serviciilor în conformitate cu cadrul normativ aplicabil.

În schimb, pârâtele nu au făcut dovada executării obligației de plată și nici nu au administrat probe din care să rezulte că serviciile nu au fost prestate, că volumul energiei termice facturate ar fi fost stabilit cu încălcarea normelor legale ori că sumele pretinse ar fi fost calculate eronat. În aceste condiții, existența și cuantumul creanței reținute de prima instanță sunt confirmate de probatoriul administrat.

Contrar susținerilor apelantei, instanța de fond a reținut în mod corect că raportul juridic dedus judecății nu poate fi analizat exclusiv prin prisma dispozițiilor contractului de furnizare încheiat între SA „Termoelectrica" și ÎMGFL nr. 20, ci în coroborare cu normele imperative ale legislației speciale care reglementează furnizarea energiei termice în blocurile locative cu sisteme colective de alimentare cu energie termică.

În acest sens, începând cu 1 ianuarie 2024, prin modificările operate în Regulamentul privind furnizarea energiei termice și prin intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 281/2024, legiuitorul a instituit obligația furnizorului de a repartiza și factura proprietarilor sau locatarilor energia termică consumată în blocurile locative cu sisteme colective de încălzire, inclusiv în privința apartamentelor debranșate de la sistemul centralizat, în condițiile prevăzute de lege. Prin urmare, obligația de plată a proprietarului nu izvorăște exclusiv din manifestarea sa individuală de voință, ci și din normele legale imperative care reglementează organizarea și funcționarea serviciului public de alimentare cu energie termică.

În aceste condiții, criticile apelantei referitoare la inexistența unui contract individual de furnizare nu sunt de natură să înlăture obligația legală de achitare a serviciilor efectiv prestate și repartizate potrivit normelor speciale aplicabile, câtă vreme aceasta are calitatea de coproprietar al locului de consum și nu a făcut dovada stingerii obligației de plată ori a caracterului nelegal al calculului efectuat de furnizor.

Colegiul apreciază neîntemeiat argumentul apelantei potrivit căruia contractul nr. 536020 din 19 august 2024 nu i-ar fi opozabil întrucât acesta a fost încheiat cu ÎMGFL nr. 20, iar blocul locativ nu ar fi constituit o asociație de proprietari în condominiu.

În acest sens, legislația aplicabilă în materia furnizării energiei termice recunoaște expres posibilitatea încheierii contractelor de furnizare atât prin intermediul asociațiilor de proprietari, cât și prin intermediul gestionarilor fondului locativ sau al intermediarilor de servicii, aceștia reprezentând consumatorii din blocurile locative cu sisteme colective de alimentare cu energie termică.

Prin urmare, simplul fapt că blocul locativ nu era organizat într-o asociație de proprietari nu exclude posibilitatea încheierii contractului prin intermediarul de servicii și nici nu înlătură obligațiile legale ce revin proprietarilor locurilor de consum în privința achitării energiei termice furnizate.

Colegiul nu poate reține critica apelantei potrivit căreia prima instanță ar fi confundat instituția acțiunii oblice cu existența unui raport juridic obligațional direct între furnizor și proprietarii locului de consum. Invocarea de către prima instanță a dispozițiilor referitoare la acțiunea oblică nu constituie temeiul determinant al soluției pronunțate și nici nu schimbă natura raportului juridic dedus judecății. Din considerentele hotărârii rezultă că soluția de admitere a acțiunii a fost fundamentată, în esență, pe normele speciale care reglementează

furnizarea energiei termice în condominii, coroborate cu dispozițiile Codului civil privind executarea obligațiilor, iar nu pe mecanismul juridic al acțiunii oblice. Chiar dacă instanța de fond a făcut referire și la dispozițiile art. 892 Cod civil, această împrejurare nu afectează legalitatea hotărârii, deoarece soluția este susținută de alte temeiuri legale suficiente și incidente speței.

Totodată, împrejurarea că ÎMGFL nr. 20 se afla în procedura falimentului nu afectează valabilitatea contractului de furnizare și nici obligațiile născute în executarea acestuia, în lipsa unor dovezi privind nulitatea sau ineficacitatea actului juridic.

Colegiul nu poate reține nici critica referitoare la existența unor clauze contractuale abuzive.Or, prezenta cauză are ca obiect recuperarea unei creanțe izvorâte din furnizarea unui serviciu public reglementat prin norme imperative, iar apelanta nu a indicat concret care sunt clauzele contractuale pretins abuzive și nici în ce mod acestea ar crea un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. Simplele afirmații privind caracterul pretins abuziv al contractului nu sunt suficiente pentru a răsturna prezumția de legalitate a acestuia, cu atât mai mult cu cât obligația de plată nu rezultă exclusiv din conținutul contractului, ci și din prevederile legislației speciale incidente.

Nu poate fi acceptată nici critica apelantei privind lipsa unui calcul detaliat al energiei termice repartizate apartamentului. Materialele cauzei conțin factura aferentă locului de consum, lista de calcul și celelalte înscrisuri justificative emise în conformitate cu Regulamentul privind furnizarea energiei termice, documente care fac dovada cuantumului creanței până la proba contrară.Or, potrivit regulilor generale privind sarcina probei, după prezentarea de către reclamantă a documentelor justificative ale creanței, revenea pârâtei obligația de a demonstra caracterul eronat al calculelor efectuate ori neconcordanța acestora cu metodologia legală de repartizare.

În speță, apelanta nu a prezentat nici un raport tehnic, expertiză, calcul alternativ sau alte mijloace de probă care să infirme exactitatea sumelor facturate, limitându-se la simple afirmații privind lipsa justificării creanței, care nu sunt suficiente pentru a răsturna forța probantă a înscrisurilor administrate.

În concluzie, Colegiul constată că argumentele invocate de apelantă nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe, or instanța de fond a stabilit în mod corect circumstanțele de fapt relevante pentru justa soluționare a cauzei, a apreciat probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente raportului juridic litigios.

Prin urmare, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Petru Răileanu, în interesele Irinei Ceban și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Petru Răileanu, în interesele Irinei Ceban.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă

depusă de SA „Termoelectrica” către Ceban Irina, Zgherea Ecaterina, intervenient accesoriu ÎMGFL nr.20 din Chișinău în procedura falimentului privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Diana
Corlăteanu